

Recensie: Weibliche Akt 10 - Liebe Jelinek van Maatschappij Discordia / De Roovers

WEIBLICHE AKT 10 - LIEBE JELINEK

MAATSCHAPPIJ DISCORDIA / DE ROOVERS

Door Piet van Kampen, gezien 22 februari 2020

Liebe Jelinek is de tiende in een serie voorstellingen van Maatschappij Discordia vanuit het perspectief van de vrouw. In eerdere voorstellingen in die reeks was dat soms met teksten van verschillende schrijvers, andere keren met vanuit het vrouwelijk perspectief herschreven klassiekers, zoals *Iokaste* (gebaseerd op *Oedipous Rex* van Sophocles) of *Mevrouw Macbeth* (gebaseerd op *Macbeth* van Shakespeare).

Behalve de tiende voorstelling in de serie Weibliche Akt is *Liebe Jelinek* na *L'amour Duras* ook de tweede in een drieluik over de liefde zoals die door vrouwelijke auteurs wordt beschreven.*

'Liefde kan alleen bestaan tussen gelijken en is daarom onmogelijk tussen man en vrouw, jammer dat ik niet lesbisch ben.' Dat zegt de Oostenrijkse schrijfster die van provocerende uitspraken houdt en waarvan de naam in de voorstelling geen enkele keer wordt genoemd. Want Annette Kouwenhoven en Miranda Prein (van Maatschappij Discordia) en Sara De Bosschere (van De Roovers) verwijzen naar Elfriede Jelinek alleen met 'Zij met die kapitalen (hoofdletters)' of 'Zij die er niet is, en misschien ook niet komt, want ze wil niet bekeken worden'.

Jan Joris Lamers zorgt voor de intermezzi. Meestal door de muziek te starten (onder andere van Bl!ndman), soms door de takkenbossen in het sprookjesbos te verplaatsen. Of door een paar zinnen voor te lezen uit een krantenartikel over het schilderij *Narcissus* van Caravaggio, voorafgaand aan de scène over de vrouw die, als ze in het water kijkt, uitroept: 'Nee! Het gezicht van mijn moeder!'

Een steeds terugkerende zin in de voorstelling is: 'Je gaat toch niet zó naar buiten!' Want *Liebe Jelinek* gaat vooral over de liefde en de relatie tussen moeders en dochters.

De rode draad in de voorstelling is een sprookje over de dertienjarige tweeling Dessous en Dessus (en de avonturen van die tweeling met het blauwe vogeltje, de beer, de prins, en klusbedrijf Jager & Zn). Dat sprookje, waarin de drie actrices ook hun eigen verhouding met hun moeder hebben verweven, wordt afgewisseld met vraag-antwoord gesprekken:

Prein: 'Schrijven in plaats van leven?'

Kouwenhoven: 'Is dat zielig?'

De Bosschere: 'Ben ik van de ander als een ander naar me kijkt?'

Steeds wordt na zo'n gesprek, waarvan de teksten heel dicht bij Jelinek blijven, de draad van het sprookje weer opgepakt. Het is een formule die heel goed werkt. *Liebe Jelinek* is een van de beste in de serie Weibliche Akt die ik heb gezien. Een aanrader.

* De volgende voorstelling van dit drieluik zal gaan over Susan Sontag (Love Sontag)

Ga voor de speellijst en voor meer informatie naar: [Maatschappij Discordia](#)